

Sen

– Ezelem · 28 Haziran 2013

Sen ! Güneşin bana getirdiği adam !
Yıldızların izdüşümünü gözlerinle özdeşleştirileli beri ,
Gecelerim daha aydınlık ,
Rüzgar saçlarımı okşayarak savuruyor.
Sen ! Hayallerimin gerçek hali,
Bir çift yeşil göze ne kadar dünya olabilir ki insan ?
Ki o yeşil gözlere yüzlerce kilometre uzaktayken...
Sen ! Nabzımın artışına neden olan adam
Merhametsiz bir kalbi var bu kentin
Seni kendine resmetmiş
Geniş caddelerin dar kaldırımlarından
İnce kumsal sahiline kadar
O kadar tuhaf ki.
Belki de senin ...!
Belki de benim ...!
Sen varlığını varlığıma armağan eden adam
Bu kent alıyor seni benden
Öfkeye davetiye çıkarıyor tenine değen esen yel
Sen sahibim ...!
Şimdi gidiyorum,
Bu kente ilk geldiğimde bırakıp gittiğim yalnızlığımı da alarak.
Güneşin ışıltılarını maviliklerinde izleyerek....